

Sensizliğin Panzehiri

– Şahin ERTÜRK · 06 Eylül 2012

Böyle olacağı belliydi
En sonunda
Evliya çelebi
Devlet hastanesindeyim
Buraya nasıl geldim
Kaç gündür buradayım
Bilmiyorum
Bilemiyorum
Doktor Sinan
Güler yüzlü
Şakacı bir doktor
Allah var
Benimle çok ilgileniyor
Beyin tranvası geçirmişsin
Hatlar karışmış AMCA
Bir yerlere
Takılı kalmışsın diyor
Haklı
Yetmiş sekize
Takılı kaldığımı
Sen hastası olduğumu
Sensizliğin
Beni
Zehirlediğini
Çıldırtdığını
Ona söyleyemiyorum
Burada
İnleyenler var
Ağlayanlar var
Ben gibi
Sevdiğini kaybedenler var
İlaç kokusu var
Ümitsizler var
Çaresizler var
Var varda

Sen kokusu yok
Her gün bana
Serum takıyorlar
İğne vuruyorlar
Kollarım
Ayaklarım
Mosmor
Delik deşik oldu
Amma
Kalbimdeki
Sensizlik acısından başka
Bir acı hissetmiyorum
Doktor Sinan
Söyleyemiyor
Bugün yarın diye, diye
Beni oyalıyor
Oysa ben biliyorum
Yolun sonu gözüktü
Sensizliğimin
Sen hastalığımın
Tedavisi de
İlacıda yok
Evet
Taburcu olacağım
Amma!!!!
Kütahya sokaklarına
Efendi mahallesine değil
Kara topraklar altına
Musalla mezarlığına
Yani yanına geleceğim
Geleceğim canım
Zira sensizlik
Bir virüs gibi girdi kanıma
Yıllar yılı zehirle beni
Ne yazık ki
Bu Zehir'in
Panzehiri yok canım
Yok canım yok
Sensizlik denilen zehir'in

Panzehiri yok işte

(01.07.2010)

not: Aşka mezar kazmayan
bir dostun yaşadıklarıdır.